

לחן נאמו של ח"כ אורי אבנרי בדיון שהתקיים על משרד העבודה.

גבירתי היושבת-ראש, כנסת נכבדה, יורשה לי, בראשית דברי, לברך את נשיא המדינה, שמסר היום את הצהרת-האמונים שלו בכנסת. ידוע שאני לא בחרתי בו, אולם כשאמר היום מה שאמר... **אברהם ביטון** (מע"י): היתה הצבעה חשאית. **אורי אבנרי**: הכרזתי על כך שסמתי פתק לבן, והדבר פורסם.

אולם אין כל ספק שבדברים המרגשים שהשמיע היום בבית זה הוא ביטא את דעת רוב-רובו של העם הזה, ובייחוד באומרו:

... ששת ימי הגבורה והישועה, על נס הדיפת קלגסי מתנפלים ואיחוד ירושלים הבירה, ושינוי פני הארץ, חדרו עמוק לתוך הווייתנו ההיסטורית. ועלינו שומה לעשות הכל לבלי יסולף ערכו ולא יועם זיוו...

השם נבולך שלום הושר לנו בשחר תולדותינו. אל ניעף ואל נרפה משאיפתנו זאת, שהיא אם כל ברכה, לנו ול-שכנינו כאחד.

אני מברך אותך על דבריו אלה. ומכאן אני רוצה לעבור במישרין לדבריו, למעשיו ול-מחוליו של שר-העבודה.

חיל-השלום של הישראלי היפה

בשנה הזאת, מאז המלחמה, עמד בפני שר-העבודה אתגר עצום בשטחים המוחזקים. אני שואל: באיזו מידה הוא נענה לאתגר הזה?

הנשיא קנדי המנוח תרם לעולם את הרעיון הגדול של "חיל-השלום". למחרת מלחמת-ששת-הימים הצענו להקים מיד חיל-שלום ישראלי לפעולה בשטחים, חיל-שלום שיצור בע"בורה יוביומית ברית-אחים בשטחים אלה. איזה תפקיד גדול יותר יכול היה להיות לשר-העבודה? חיל-השלום יכול היה להתחיל בפעולה מעשית ביישוב

חברון הערבית - כפי שצוירה בידי תייר לפני 120 שנה

שטחים עצמם, שמדינת-ישראל אינה מכירה בהם, שמדינת-ישראל מוכנה לנהל מסאומתן על ראשם בלי לשאול את דעתם.

אחרי חברון - שכס ? !

בפעולתו זו עוזר השר אלון לקומץ אנשים להכתיב לאומה כולה מדיניות שלא נתקבלה על דעת הרוב, שלדעתי נוגדת את רצון הרוב ואת אינטרס הכללי.

והרי קבוצה זו רוצה להמשיך במעשים אלה גם מחוץ לחברון. קראנו היום בעיתונים שרוצים לעשות אותו דבר בשכם, שבה לא היה מעולם יישוב יהודי. שר-העבודה יכול מחר לבוא לשכם ולהבטיח עבודות יומיות.

אני מקווה ששר-העבודה יענה בדברי תשובתו על הדב"ר עם כל האלה. אני מצטער שהוא איננו כאן היום. (עם כל הכבוד, גבירתי היושבת-ראש, אינני יכול לקבל את הסיבה שנמסרה כאן בשמו. אין התחייבות יותר חשובה לשר מאשר להיות נוכח בכנסת שעה שמדובר על משרד-שלום.) בכל זאת אני מקווה שעורריו יקראו את הפרוטוקול, ושהשר יתייחס להערות אלה ויאמר לנו:

לפי איזו מדיניות הוא פעל? לפי אילו תקנות חילק עבודות יומיות למתנחלים? והאם הוא מתכוון להמשיך בנוהג זה גם במקומות אחרים בשטחים המוחזקים?

אולי אוכיר כאן עוד פסוק מדברי נשיא-המדינה הבוקר: "צפויים לנו ודאי חילוקי-דעות נוקבים בשאלות גורל, נתווכח עליהן במלוא חומר-הדין ובכל חופש-הדין, מבלי לפגוע למפרע איש דעת חברו. נלבן את העניינים לגופם ונכריע בעוז-רוח ובכנות-הנפש ובבהירות-שלישיקול, אבל נכריע כעם מבוגר המחליט דבריו בתוך מוסדותיו החוקיים." **מה שקורה בחברון הוא בדיוק ההיפך מזה. שום מוסד מוסמך לא החליט על כך; שום החלטה לא נתקבלה על-ידי נבחרי העם. קודם צה קמנה מעמידה את נבחריהעם, את ה"כנסת", את הממשלה, בפני עובדות מוגמרות, העלויות לקבוע את גורל כולנו.**

האם זאת ממשלה, זאת ?

והממשלה, לא זו בלבד שאינה מתקוממת נגד המעשים האלה, שאינה פועלת נגדם ואינה נוהגת כפי שממשלה ריבונית נבחרת חייבת לפעול, כלומר: להעלות את ה"חברים היקרים האלה על משאיות ולהחזירם כלעומת ש"באו - אחרי שרימו את צה"ל ושיקרו למושל הצבאי, כשהבטיחו לו להסתלק אחרי 24 שעות, שיקרו ביודעין. ממשלה שאינה נוהגת כך, ממשלה הנוהגת לפי העקרון הצניקה והצניקה, הציניקה-עבודה יזומה והציניקה-עבודה-היזומה, הציניקה-תמיכה ל"מתנחלים" והציניקה-התנגדות, הציניקה-ממלכה, מ"מארק והציניקה-בבנייה-הממשלה-הצבאית, - ממשלה כזאת ספק אם יכולה להיקרא ממשלה.

אני שואל: על פמך מה? על פמך איזה חוק? על פמך אילו תקנות?

אנשים אלה אינם רשומים בלשכת-העבודה של חברון. עבודות יומיות ניתנות באמצעות לשכת-העבודה. על פמך מה הבטיח השר עבודות יומיות להתנחלות בלתי-יזומה זו? על פמך איזו החלטה של הממשלה הוא פעל? אני קורא את דבריו של שר-הביטחון, האחראי לשט"חים האלה. דברים נוגדים לחלוטין את מעשיו והצהרותיו של שר-העבודה. כה אמר שר-הביטחון:

"יתכן שאילו היו באים ראש עיריית חברון - אל"ג'עברי - ואמרם לו שיש יהודים הרוצים להתיישב בחברון, אני בני בטוח שלא היה אומר: בואו נברר איך ומה. מה אתם רוצים? שכונה נפרדת? בתוך העיר? רק לצורכי דת? או גם למטרות חילוניות?"

אבל אותו ראש עיריית חברון, יתכן שהיה אומר ושואל עוד משהו: האם אתם רוצים לחיות איתנו, או אתם רוצים מה שנקרא - לנאול את חברון, ולייחד אותה? כלומר, לטקס אותנו ולחיות במקומנו?"

אני שואל: אם מדיניות הממשלה מתבטאת בגישה זו של שר-הביטחון, האחראי מטעם הממשלה לשטחים המוחזקים - לפי איזו פמך כות, ובאיזו זכות, פועל שר-העבודה פעולה הפוכה, המחבלת במדיניות הזאת?

אגב, אומרים לי שהעובדים היוזמים האלה של שר-הע"בודה לא כל-כך נלהבו לעבודות יומיות. אין הם יוצאים בהמוניהם לעבוד.

הם לא באו לחברון לעבוד.

הם באו לחרור ריב, לפעול למען סיפוח השטחים, לה"רוס את רעיון היישות הפלסטינית, לדחוף את אוכלוסיית חברון לידי חוסיין או לידי אל-פתח, לחבל במסאומתן שיתקיים לפי החלטת ממשלת-ישראל מאתמול. על אותו מסאומתן לנסיה מהשטחים תמורת השלום, החליטה את מול הממשלה כאשר "רשמה לפנייה" את הדין-וחשבון של שר-החוק, הכולל את הצהרת השגריר תקוע כי ישראל מקבלת את החלטת מועצת-הביטחון.

אברהם טיאר (המרכז החופשי): אפילו לא תמורת שלום.

אורי אבנרי: מסאומתן במינגרת תוכנית-השלום שנקבעה על-ידי מועצת הביטחון, שאני איני נני מחסייה. אני בעד הקמת מדינה פלסטינית, ואני חוזר ואומר...

היו"ר רות הקטין: הבר-הכנסת אורי אבנרי, הדיון הוא על משרד-העבודה.

שמואל תמיר (המרכז החופשי): אין עבודה בלי ביטחון.

אורי אבנרי: אם לענות על קריאת-הביניים הזאת, אני רוצה לומר: אני מאמין אמונה שלימה שאם לא תקום מדינה פלסטינית, שבאמצעותה נש"מור על שלמות הארץ - הרי שלמות הארץ לא תישמר, והשטחים יחזרו למישרים במדינות ה"שכנות, ואפילו על אפס ועל חמתם של תושבי ה"

יגאל בתברון

הפליטים. אילו עמדו היום שניים, שלושה, ארבעה יישובים חדשים של פליטים בשטחים המוחזקים - כי או היה המצב שונה לגמרי!

הוא יכול היה להניח בשטחים המוחזקים לפחות תשתית של מדיניות-שלום Welfare State. הוא יכול היה להתחיל לתת בהנהגת ביטוח לאומי כולל. הוא יכול היה לפחות לתת שכר שווה לעובדי מע"ץ בשטחים המוחזקים. כולנו יודעים שיש אפליה כלפי עובדי מע"ץ בגדה, ואפליה גרועה שבפעמים גבני עובדי מע"ץ ברצועת עזה, מתוך מג"מה ברורה, להביא לסילוק האוכלוסייה מהרצועה.

מאה מופעלים ומעשים, אפילו קטנים, של חיל-שלום כזה, יכולים היו להטביע חותם בלי יימחה בשטחים המוחזקים, את חותמו של הישראלי היפה.

יהיה עתיד השטחים אשר יהיה - אם תקום בהם מדינה פלסטינית כפי שאנחנו מציעים; אם יחזרו השט"חיים, כפי שלמעשה החליטה הממשלה אתמול; או אפילו אם יבוצע בהם סיפוח כפי שרוצים אחרים בבית הזה - כך או כך, חותם זה היה נשאר טבוע בשטחים האלה, והיה יוצר אחירה ואקלים לשלום בעתיד.

חיל-שלום לעומת חיל-מלחמה

תחת זאת - מה נעשה? **כבוד היושבת-ראש, במקום חיל-שלום קם למעשה חיל-מלחמה, אותו חיל-מתנחלים.** שר-העבודה הלך לחברון ואמר מה שאמר, והבטיח ל"מתנחלים" האלה עבודות יומיות ובלתי-יזומות.

אך שמעתי גם תלונות על כך שבשעה מסוימת באים ומוציאים אותם, דבר שאינו מקובל בערים אחרות שבהן מבקרים תיירים רבים. ובתל-אביב מבקרים עכשיו תיירים רבים. פניתי לשר-הפנים בעניין זה.

שר התיירות לא זיכר, כנראה, עם שר-המשטרה. כי בתשובה לשאלות אחרות אישר שר-המשטרה, כי לאחרונה פועלת המישטרה במרץ מחודש לסגירת המועדונים, בגלל הרעש שעושים היוצאים מהם בשעות מאוחרות. לדיסקוס של מאנדי נתנה המישטרה, לדברי השר, רשיון רק עד חצות.

אורי אבנרי (שאלה נוספת): האם לא סביר יותר לחייב מקומות אלה להחזיק שומר בשכר, שיאג לשקט של היוצאים, במקום לסגור את המקומות עצמם? **שר-המישטרה ששון**: זה עניינה של עיריית תל-אביב, הנותנת את הרשיון לבית-העסק.

הגשנו שאלות חדשות על קריעת דגל המדינה בכניר-ברק, קבלת החלטות מועצת-הביטחון ושליחות יארינג, מינוי יעקוב חושי למנכ"ל חברת החשמל, איוון מתחלי חברון בנשק צה"ל, תחולת אמנת-גינבה על השטחים המוחזקים, ועוד.

קרובים לחיי יום-יום. למשל: על חיי-החילה של תל-אביב, מרכז התיירות של הארץ. **שאלתה**: באזור תל-אביב מצלצת המשטרה את בעלי המסעדות לסגור את מסעדותיהם בשעה אחת בלילה, ואת בעלי מועדוני-החילה, כולל הדיסקוסקים, לסגור את מועדוניהם בשעה שתיים בלילה. חלק ממסעדות ומועדונים אלה הפכו למרכזי-בידור לתיירים, החפצים בבידור לילי עד לשעות-החילה מאוחרות.

הניי מבקש לדעת: האם פגיעה פועלת המשטרה בתיירות? **תשובת שר-התיירות קול**: מבחינת טובתה של התיירות, ולנוחיותם של אזרחינו מחוץ-לארץ, אני בדיעה כי יש לאפשר למסעדות ולמועדוני-בידור מתאימים להישאר פתוחים גם לאחר השעות שנקבעו בחוקים הקיימים. בתיקבות דעתי זו אף פניתי לשר-הפנים וביקשתי לעיין באפשרות תיקון-החוק, כי הוא יכול לעזור באופן עקיף.

אורי אבנרי (שאלה נוספת): לאור התקדימים, למשרד-הפנים לבטל חוקי-עוד, בלתי-סבירים, האם מוכן השר להציע לשר-הפנים לנסות זאת? **השר קול**: כבר אמרתי שפניתי לשר-הפנים והעמתי לפניו בעייה זו. בשבוע שעבר עברתי בעצמי ברחוב דיזנגוף, כדי לראות איך נראה רחוב שבו מטיילים תיירים רבים. יש ברחוב זה מסעדות חלביות ואחרות, שתיירים מבקרים בהן.